

FCI – Standard nr 260 / 09. 12. 1997 / D

TOSA

(TOSA)

TÖLGE : Dr.J.-M. Paschoud ja pr R.Binder (saksa keelde).

PÄRITOLU: Jaapan.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

09. 12. 1997.

KASUTUS: Kunagine võitluskoer, käesoleval ajal valvekoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 2

Pinšerid, šnautserid, molossid ja šveitsi alpi karjakoerad O

Alarühm 2.2

Molossid. Dogilaadsed.

Töökasseteta.

LÜHIKENE AJALOO LINE ÜLEVAADE :

Koeravõitlused on olnud Jaapanis juba vanast ajast traditsioon, mis ulatub kuni neljateistkümnendasse sajandisse tagasi. Algupärase kasutuse taandumisel on tosa aretatud shikoku-ken tõuga ristamisel läänelikuks tõuks. Ta kannab selle paikkonna nime, kus ta algselt aretatud oli, kuid sageli nimetatakse ka "jaapani mastifiks". Läänest pärit koeratõud, keda tosa loomisel aretuses kasutati, on bulldogid (1872), mastifid (1874), saksa linnukoerad (1876) ja saksa dogid (1924); kõiki neid tõuge kasutati tõu parandamiseks vahelduva ristamise kaudu. Mitmetel väidetel nimetati ka bernhardiine ja bullterriereid, kuid nende tõugude kasutusaastad on teadmata. Tosale tüüpilisteks iseloomuomadusteks peetakse tema vastupidavust ja võitlusinstinkti, mis on omased molossidele ja esinevad tosal tema aretuses kasutatud tõugude mõjutusena.

ÜLDMULJE :

Suur koer, tugeva üldolemuse ning väärrika käitumisega. Tal on rippuvad kõrvad, lühike karvkate, ruudukujuline koon ja tüvest jäme rippuv saba.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Käitumise määravad kannatlikkus, tasakaalukus, kartmatus ja vaprus.

PEA :

PEAPIIRKOND :

Kolju : Lai.

Üleminek labalt koonule : Üsna markantne.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Lai ja must.

Koon : Mõõduka pikkusega. Ninaselg on sirge.

Lõuad / Hambad : Nii üla- kui alalõuad on tugevad. Tugev käärtaoline hambumus.

Silmad : Suhteliselt väikesed, tumepruuni värvi; väärika ilmega.

Kõrvad : Suhteliselt väikesed ja õhukesed, kõrgel kolju külgedel asetsevad, rippuvad ja tihedalt põskedele liibuvad.

KAEL :

Lihaseline, kaelalotiga.

KERE :

Turi : Kõrge.

Selg : Horisontaalne ja sirge.

Nimme (lanne) : Lai, lihaseline.

Laudjas : Ülaosast kergelt kumerduv.

Rindkere : Lai ja sügav, mõõdukalt kaardunud roided.

Kõht : Hästi üles tõmmatud.

SABA :

Tüvest jäme, tipu suunas ahenev. Kui saba on rippuvas asendis, siis ulatub see kannaliigesteni.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED :

Õlad: Mõõdukalt kaldus asetusega.

Küünarvarred: Sirged, mõõduka pikkusega ja tugevad.

Randmeliigesed: Tugevad, veidi kaldus.

TAGAJÄSEMED :

Hästi arenenud lihased. Põlve- ja kannaliigesed on mõõdukalt nurgitunud, tugevad.

KÄPAD : Varbad on tihedalt kokku surutud; käpapadjandid on paksud ja elastsed; küüned on kõvad ja eelistatult tumedat värvi.

LIKUMINE :

Energiline ja jõuline.

KARVKATE

KARV : Lühike, kõva ja tihe.

VÄRVUS : Punane, liivakarva, aprikoos, must, vöödilise. Tagasihoidlikud valged värvimärgised rinnal ja käppadel on lubatud.

SUURUS :

Turjakõrgus :

Minimaalsuurus isastel on 60 cm ja emastel on 55 cm.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

- Peen luustik.
- Terav koon.
- Kerge üle- või alahambumus.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Hästi tugevalt väljendunud üle- või alahambumus.
- Argus.

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

saksakeelsest originaalist, november 2004.

heaks kiidetud EKL juhatuses 10.veebruari 2005 protokoll nr 2